Udskriftsdato: 24. december 2025

KEN nr 10191 af 29/07/2004 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse C-22-04 om aflastning - multihandicappet - helhedsvurdering

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 3500259-04

Ankestyrelsens principafgørelse C-22-04 om aflastning - multihandicappet - helhedsvurdering

Resume:

Ankestyrelsen har behandlet en sag om udmåling af aflastningsordning til et multihandicappet barn.

Ankestyrelsen fandt, at nævnet ved sin afgørelse om bevilling af aflastning til barnet ikke havde foretaget en helhedsvurdering af sagen.

Ankestyrelsen fandt, at der i vurderingen af hjælpen skulle indgå den hjælp, der i øvrigt blev givet til familien til pasning af barnet i hjemmet.

Ankestyrelsen hjemviste derfor nævnets afgørelse til ny behandling og afgørelse.

Love:

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område - lovbekendtgørelse nr. 72 af 6. februar 2004 - § 5

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område - lovbekendtgørelse nr. 877 af 3. september 2008 - § 5

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 708 af 29. juni 2004 - § 40, stk. 2, nr. 5

Lov om social service - lovbekendtgørelse nr. 979 af 1. oktober 2008 - § 52

Vejledninger:

Socialministeriets vejledning af 24. februar 2004 om retssikkerhed og administration på det sociale område - pkt. 46

Sagsfremstilling:

Sagen angik et multihandicappet barn på 15 år, som havde været passet i hjemmet siden 1993. Moderen modtog fuld kompensation for tabt arbejdsfortjeneste, og der var iværksat aflastning, hjælp til barnepige 10 timer ugentlig og indtil 1. juli 2003 pasning i SFO.

Kommunen bevilgede i maj 2003 kompensation for tabt arbejdsfortjeneste for yderligere 1 år og fastsatte samtidig aflastningen til maximalt en week-end om måneden fra den 1. juli 2003 til den 1. juli 2004, jf. servicelovens § 40, stk. 2, nr. 5.

Moderen klagede til nævnet, som hjemviste sagen til kommunen med henblik på en yderligere begrundelse.

Kommunen traf herefter afgørelse om bevilling af aflastning fra den 1. februar 2004 med 57 døgn årlig plus 5 døgn til anvendelse ved akut opstået behov samt tilskud til barnepige efter servicelovens § 28 i 312 timer årlig, subsidiært støtte i form af personlig hjælp og pleje, jf. servicelovens § 72 i 5 timer ugentlig.

Kommunen lagde ved vurderingen af barnets pasnings- og plejebehov vægt på udviklingen i dette behov. Vurderingen af aflastningsbehovet var foretaget på grundlag af det vurderede pasnings- og plejebehov, hensynet til barnets søskende, fravalget af dagtilbud, familiens samlede situation - herunder mulig-

hed for at biologisk far tog del i pasning og pleje af barnet samt de samlede iværksatte foranstaltninger i familien.

Nævnet ændrede kommunens afgørelse og pålagde kommunen fortsat at yde aflastning med 108 døgn årlig.

Begrundelsen var bl.a., at barnet var multihandicappet og meget pasningskrævende døgnet rundt, samt at dets pasnings- og plejebehov ikke var blevet mindre, men at behovet efter det oplyste snarere var blevet større.

Det bemærkedes, at nævnet ved afgørelsen alene havde taget stilling til spørgsmålet om aflastningsordning efter servicelovens § 40, stk. 2, nr. 5.

Nævnet havde således ikke taget stilling til den hjælp, der i øvrigt blev tilbudt, herunder i hvilket omfang moderen havde behov for barnepige eller hjælp efter servicelovens § 72, når bevillingen af aflastning med 9 døgn månedlig opretholdtes.

I kommunens klage til Ankestyrelsen var det bl.a. anført, at nævnet ikke havde forholdt sig til de samlede iværksatte foranstaltninger, som også omfattede fuld kompensation for tabt arbejdsfortjeneste i henhold til servicelovens § 29. Efter kommunens opfattelse havde ydelse af tabt arbejdsfortjeneste betydning for fastsættelsen af aflastningen.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, hvorvidt nævnet ved udmåling af hjælp i form af antal aflastningsdøgn til et 15-årigt multihandicappet barn kunne bortse fra den hjælp, som kommunen i øvrigt stillede til rådighed for pasning af det handicappede barn i hjemmet.

Afgørelse:

Ankestyrelsen hjemviste sagen til nævnet til ny behandling og afgørelse om hjælp til aflastning. Nævnet skulle i den forbindelse inddrage den hjælp, der i øvrigt blev givet til familien til pasning af barnet i hjemmet.

Ankestyrelsen fandt således ikke, at nævnet ved sin afgørelse om bevilling af aflastning med 108 døgn årlig, jf. servicelovens § 40, stk. 2, nr. 5, havde foretaget en helhedsvurdering som forudsat i retssikkerhedslovens § 5.

Efter denne bestemmelse skulle en myndighed behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der fandtes for at give hjælp efter den sociale lovgivning.

En ansøgning om hjælp skulle behandles bredt og ikke altid kun i forhold til den konkrete form for hjælp, som en borger havde søgt om.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at nævnet i sin afgørelse alene havde taget stilling til spørgsmålet om aflastning, og at nævnet ikke ved udmålingen af antal aflastningsdøgn havde inddraget den hjælp, der i øvrigt blev tilbudt familien til pasning af det handicappede barn i hjemmet herunder hjælp til barnepige/støtte til personlig hjælp og pleje samt erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Ankestyrelsen fandt, at nævnets seneste afgørelse skulle gælde, indtil nævnet havde truffet en ny afgørelse som følge af hjemvisningen.